

VINCLES

1 Testimonis trans: una novel·lista trans i la mare d'una filla trans (amb pseudònim)

La novel·lista transgènere Imogen Binnie presenta l'explosiva *Nevada* (L'Agulla Daurada, 2023) i una novel·lista d'èxit prefereix el pseudònim Carolyn Hays per signar *Un amor salvatge: Carta a la meva filla trans* (Ara Llibres, 2023)

ÀLEX
MILIAN

@alexmilianbeser

Imogen Binnie (Nova Jersey) escriu *Nevada*, una visió contemporània, fresca i gens tòpica, de la vida d'una noia trans a Nova York i més enllà. Amb traducció de Bel Olib, respira un llençatge actual que la novel·la catalana ha explorat poc: “Les dones trans de la vida real són diferents de les dones trans de la televisió. Per començar, quan et desfàs de la perplexitat, les idees errònies i el misteri, són com a mínim tan avorrides com tothom. Ai, neurossi! Ai, trauma! Ai, mireu-me, el passat m'ha deixat feta una merda i encara hi estic treballant! Tot i que els programes de la tele i les pel·lis dolentes puguin fer l'efecte contrari, no tenen res que sigui especialment interessant. També és veritat que potser la Maria podria no estar sent imparcial”

Per contra, *Un amor salvatge: Carta a la meva filla trans* té una escriptura més convencional, però rica en recursos i extraordinàriament sincera a l'hora d'abordar el tema. Potser perquè l'autora s'ha amagat rere un pseudònim. No és un assaig, es llegeix com una ficció i s'encara amb els te-

mes incòmodes: “Sembla absurd que poguéssim ser trànsfobs mentre lluitàvem pel teu dret a ser trans, però ho érem. Ens ho havíem estat amagant a nosaltres mateixos, però ara teníem la paraula per descriure-ho. Era un mot tan simple i que s'ha tornat tan comú que costa d'imaginar que no el coneguéssim. La nostra transfòbia s'alimentava de la ignorància i de la cultura, i de totes les subcultures integrants de la gran tradició eixelebrada dels Estats Units: la cultura de l'esport, de l'humor, del sexisme i l'homofòbia, del masculisme, de la política d'extrema dreta i d'extrema esquerra i del feminisme (que haurien de defensar les dones trans, però que històricament no sempre les ha defensades)...”

Imogen
Binnie

El delta de l'Ebre, segons Emili Bayo i Joan Roca Navarro

Dos llibres de La Magrana conflueixen al delta de l'Ebre: *Sota el fang*, de Joan Roca Navarro (Deltebre, 1977), i *Després de la tempesta*, d'Emili Bayo (Lleida, 1961).

Sota el fang (La Magrana, 2023), de Joan Roca Navarro, comença amb una declaració d'un veí de Deltebre davant de la Policia Municipal d'aquest municipi després d'haver trobat un braç a prop de la urbanització Riumar. Una declaració que fa pensar que el declarant no es troba bé o ha vist fantasmes, concretament els de tres nens de set o vuit anys, dues xiquetes i un xiquet, que el van guiar fins al braç: "Que el declarant els seguia amb el

cotxe i els il·luminava amb els fars, però els nens semblaven conèixer el camí perquè no van dubtar en cap moment del traçat de la ruta cap a la urbanització en Riumar. Cada cert temps es giraven com si es volguessin assegurar que el declarant els seguia."

I "que un cop allà es van dirigir al càmping vell. El declarant va baixar del cotxe i els va seguir fins al Niño Perdido. Que es refereix a la zona de les maresmes. Que el Niño Perdido és com molta gent de Deltebre anomena la zona de les maresmes".

A *Després de la tempesta* (La Magrana, 2023), d'Emili Bayo, una periodista que fugí d'un marit maltractador es refugia, amb la seua filla, al Delta just després del temporal Gloria. A la desembocadura hi confluiran històri-

es actuals i passades, amb origen a la postguerra. "Quan baixa del Peugeot atrotinat, Anaïs no pot evitar fer una llarga inspiració. Tot i l'ombra que li embruta la mirada, no pot reprimir un esbós de somriure. L'olor de terra molla i de mar li puja per les cavitats nasals i li deixa una vaga sensació de record infantil salobre i feliç. Hi havia vingut de petita, al delta de l'Ebre, de molt petita, potser fins i tot a aquesta mateixa masia, però amb prou feines recordo la fascinació del mar immens, no t'hi fiqués endins, Nisi, que n'has fet del flotador?, i aquesta flaire que des del pis del barri de Sant Gervasi és impossible gaudir".

ACN

Explicacions i silencis sobre el sadisme de Brian Jones (The Rolling Stones)

Nico i Brian Jones

La biografia de Nico, *You are beautiful & You're alone* (Contra, 2022) denuncia un sadisme extrem de Brian Jones que *L'era Stone. La biografia definitiva* (Cúpula, 2023) ni tan sols esmenta.

El sadisme sexual de Brian Jones, el mític fundador dels Rolling Stones queda denunciat en *You are beautiful & you're alone*, (Contra Ediciones, 2022), la biografia que Jennifer Otter Bickerdike ha fet de Nico la model i cantant dels Velvet Underground morta a Eivissa el 1988. Però incomprendiblement no apareix a *La era Stone* de Lesley-Anne Jones. Segons Otter "Les substàncies il·lícites a més dificultaven el seu rendiment sexual [de Jones] i el tornaven impotent i violent. Nico va parlar després de diverses vegades en què Jones gairebé va embogir de ràbia, en una de les quals li va estampar un cop de puny prou fort per deixar-li un cardenal. Una altra vegada, col·locat d'àcid, Jones li va tallar els llavis vaginals en intentar clavar-los amb un fermall".

